

HOW COULD A RESIDENCY PROGRAM IN COMBINATION WITH A FOUNDATION WORK ON A REMOTE LOCATION?

REPORT 2

Table of Contents

Abstract.....	3
Introduction.....	4
1.0 Artist in residence.....	6
1.1 PlantageDok.....	6
1.2 VanGoghHuis.....	9
1.3 Verbeke Foundation.....	13
2.0 Conclusion	15
References.....	16
Interview Lino Hellings.....	17
Interview met directeur Ron Dirven Van GoghHuis.....	20

Abstract

This report is based on interviews and studies of plans regarding professionals in residence. I call them professionals in residence, since I find artist in residence a too concise word of the meaning. It's not just an artist like a painter or a sculptor but it also includes a photographer, graphic designers, and architects and so on.

Site visits, interviews with the users and studies of the functions and plans offered an opportunity to undertake a social anthropological research for an architectural project. In a way this report gives an understanding of the context in which the professionals work, about their programme, their activities and their needs. Precedents that have been studied are the Plantage Doklaan, the Van Gogh Huis and the Verbeke foundation.

Keywords

Professionals

Artist

Residence

Student

Library

Foundation

Introduction

The assignment is to transform the old Roosenberg abbey designed by Dom Hans van der Laan. Having a closer look to the location of the site of the Roosenberg Abbey, immediately its remote location in Belgium could be noticed. The ambition of the KU Leuven to convert the Abbey into an architectural study centre is raising the question: What is needed to realize a study centre on such a remote site.

To understand how a study centre in an architectural setting could work, the Norman Foster Foundation has been studied. The Norman Foster Foundation is a working center for research and discussion to help provide answers through interdisciplinary collaboration between students, architects, engineers, planners, environmentalists, and artists. In this way they can achieve a true collaboration between seemingly disconnected fields of design, where all professionals engage with each other right from the start. Norman foster describes it as:

“I describe it as questioning traditional hierarchies and adopting a round table approach to creativity. The rewards of such an integrated design quest are manifold: higher performance and quality, economic benefits and a greater element of delight.”¹

They wanted to create a physical presence that can accommodate students in their research and education, and could reach a wider audience. The location that is chosen for the foundation is in Madrid, a heritage-listed palace designed by Joaquin Saldana in 1912. The interior spaces are restored to the original design. It hosts facilities like a study centre to receive students and graduates, to provide a home for an ever growing personal archive that documents the ideas of the foundation, and gallery spaces to show concepts, films and project to the audience. The archive comprises all types of materials like drawings, sketches, models, films, photographs and will be accessible as a digital network of universities and scholars. The aim is that the archive will grow by constantly adding materials. On the other hand they want to collaborate with universities and research centres with workshops and seminars, so that experienced thinkers can engage together with students. To show the work to the wider public a pavilion is situated in the courtyard, which shows objects, images, sculptures and paintings. Not only to show others what the foundation is doing, but also to inspire future visitors.

The Norman Foster Foundation confirms the importance of collaboration with students and professionals. The combination of these workshops with a study center and an exhibition space for the public could accommodate this collaboration.² Yet there must be taken into account that the Norman Foster Foundation is located within the urban fabric of Madrid and by these means easily connected with public transport. How could a foundation like this work on a remote location like the Roosenberg Abbey? The Roosenberg Abbey could host Research Studio's and workshops out of the University of the KU Leuven, where students can engage with tutors and professionals on a project. But in what way could professionals or artists be attracted to contribute to a project like this. By researching this question the Artist in Residency came across.

¹ Foster

² www.normanfosterfoundation.org

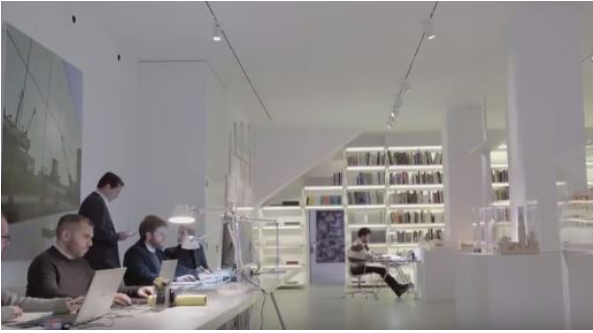

Figure 1: Norman Foster Study Center

Figure 2: Norman Foster Lecture Room

Figure 3: Norman Foster Model Room

Figure 4: Norman Foster Model Room

Figure 5: Norman Foster Public courtyard

Figure 6: Norman Foster Public courtyard sketch

1.0 Artist in Residence

Artist in Residence is a programme where an artist or other creative professional can stay and work temporarily apart from their familiar environment. This gives artist the opportunity to do research and create new work with the inspiration they get from their new surroundings where they meet other cultures, artists and materials. Artist in Residence programmes differ from one another. Each programme or guest studio, has its own setting. Some institutions invite an artist to work for them and they will provide residency and the studio for free and sometimes give a small salary. Such a project will lay down the terms where guest artist have to comply with, such as an exhibition at the end of the project, or for example collaboration with artists, or collaboration with students with workshops and presentations or cooperation with the public. Other programmes artist in residence can apply themselves to work in an unknown environment, to be able to work and refocus. In these cases a small fee is asked, with the advantage of less obligations. Also the working periods differ: from two weeks to six months or sometimes even a year. All these programmes offer conditions that are conducive to creativity and provide their guests with context, such as working facilities, connections and audience.³

According to a research of Schulze, Artist in Residency programmes were also applied in Universities, where they would hire a professional to engage with students and teachers. These type of programmes dates from far back of even the 17th century.³ The research of Schulze states that in this case all parties need to gain something out of this collaboration. If a University and a professional or an artist can agree on certain responsibilities and carry them out, the contract can be of considerable value. The university will forward their mission as institutions of seeking and research and so will the professional gain knowledge for research. An Artist will also gain more good contributions by artists freed to devote their more or less undivided attention to their work.⁴ Besides the artist and the university, also the student will gain from this collaboration. Having a professional present will give students benefit from the special kind of teaching. According to a study of Hunter also teachers have benefits in a program like this. He states that the Artist in Residence program illustrates the self-perceived teacher professional learning benefits of collaborative engagements with artists and students in school contexts. In these programs teachers were engaged in professional learning experiences in different ways. In some projects, they worked closely and collaboratively with artists as colleagues, sharing knowledge and skills. In other projects, teachers mostly observed or acted as aides to artists. The aim of most of these projects was to enhance collaborative thinking and planning with teachers, professionals and students. These events were also designed to offer benefits in terms of getting to know each other and to become part of a wider professional community of educators, artists and students. Participants in these projects indicated that they benefited mostly from the development of new skills and knowledge in the profession or arts that were educated, new pedagogical skills, and from new understandings of their relationships with students, artists and the community.

To see how these Artist in Residence programs work nowadays and to see how they function on remote locations 3 projects have been studied that differ from one another. The first one is how I got in contact with the Artist in Residence program. It is called Kanaal10 in Amsterdam, which is not a remote location but is unique in its program and the way they work as a community. The second is the Van Gogh Huis in Zundert, which is based on a foundation and invites artist to work on a project and then exhibit their work. The third is the Vanbeke Foundation which has a remote location and also has a residency for guest who visits the location and exhibition.

³ <http://www.transartists.org/about-residencies>

⁴ Schulze: 1960

1.1 Kanaal 10, Plantage

The first artist in residence I have visited is the Plantage Doklaan. It is located in a former church in the centre of Amsterdam. In the past it also served as a printing business and as a school. In 1998 a group of 10 people squatted the building and two years later they were able to buy the building and renovated it with subsidy of the government.

It became a collective project of which the residents themselves call it a community where everyone is equal. It is a building that is run by them who live and work there. Each of them is required to have their own responsibility and is assigned to a task within this organisation. They need to spend at least 32 hours a year on the rent commission, the buildings renovation or for instance the guest house. At the moment around 30 people live and work in the building, amongst them they work as architects, actors, political activist, crafts people and designers.⁵ One of them is Lino Hellings, a photographer which has her own atelier within the Plantage Doklaan and provided all the information that is written in this report. At first she took me on a tour through the building.⁶

One of the first buildings facilities is a large hall, which was part of the former church, is mainly used by outside organizations for cultural activities, such as workshops, lectures and dance classes.

Walking through the door you will find the café. During the day people work there on their computers. Every Thursday the café is open to the public. The community gathers together to have a dinner together and some volunteers will cook the menu which is offered for 7-9 euros. The café is also the place where the community comes together for a political discussion evening takes place. The café is also used for exhibitions and performances, since they don't have a specific space for exhibitions.

Walking from the café into the corridor there is a corner where people exchange their secondhand clothes and books. This also gives a more feeling of a communal living.

Along the corridor you will find ateliers of 30-60 square meters. The 30 m² ateliers are only used as studios while the larger ateliers can be combined with a bedroom.

One of the artist that has a studio at the Plantage Doklaan is Caroline, she is a textile artist. She has a studio of approximately 60 square meters, with 42 square meters in use as a studio space and the other square meters are used as her bedroom. At first her studio was quiet dark, which was not pleasant to work in. Therefore they renovated the studios in the back by adding roof lights. Caroline is using the walls to place all her equipment against. The kitchen is against the wall and also her chairs and desk are placed against the wall. She did this because she wants the heart of the room to be empty, so she can fully use the studio to make her big texture installations. She sometimes sublets the studio for a course, workshop, training or small event, when it shares the vision and the goal of the studio. She thinks the good thing of this building is that you can meet other disciplines in the same building. She also likes to show her designs to the public, therefore she also made some decoration for the café. Nevertheless she wouldn't like to have all the space at any time public. For any artist there is a necessity to retreat in a more individual space.⁷

On the ground floor also the atelier of the guest resident is situated. Which has a size of 47 square meters.

It comes almost empty and the walls are all white. Therefore the guest can make it his own by painting the walls and making the interior for his own use. Lino Hellings when selecting a guest, really stress the fact that they have a certain project in mind, so that they won't come to just see the city of Amsterdam.

⁵ Gracia: 2009

⁶ Hunter: 2014

⁷ www.plantagedok.nl

She also looks for a person that fits into the community, so he can contribute in the network of artists. She would like to have an artist that really uses the studio space, which has only indirect light from the corridor. In the past she noticed that artist which uses their computer more often retire to their residential studio upstairs, where there is more daylight. While the idea is that the artist will connect with the people in the studio's downstairs.

The organization of the Plantage Dok doesn't provide tools and other facilities for the guest artist, although they do connect you with the right artists around the organization which can help you to get the tools you need. This contributes to the organization as a community and a whole, but where you operate individually and can be free in what you personally want to do with your project.

Walking up to the first floor, you will find on each floor a communal kitchen, livingroom and sanitary. And along these spaces residents and ateliers are situated. Each floor could be compared to a dutch student housing, where they have their private space but shared functions as the kitchen and bathroom. This continues in the way they use the communal spaces with each other. Some days they eat together, some days they eat alone. There is a chalkboard where you can write down who is cooking and at what time, so people can write down if they want to join for dinner. For bigger dinners with the whole community, they gather together in the café.

Although the Plantage Dok works as a community they do like their privacy. In this case they don't need a communal workshop since the property is big enough to have your own large studio, but everyone is near enough that when you need help you can always walk along the corridor to ask. In this way they have everyone in their network to collaborate with.⁸

Figure 7: Large Hall

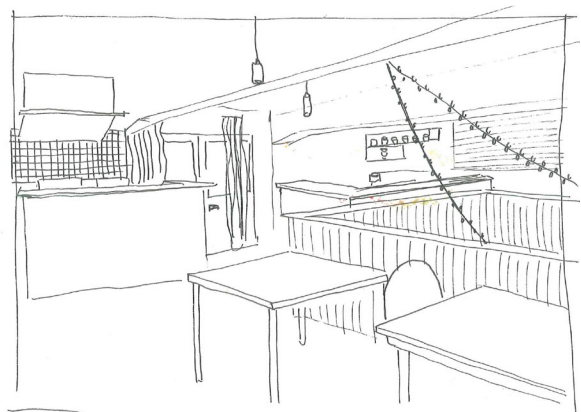

Figure 8: Cafe

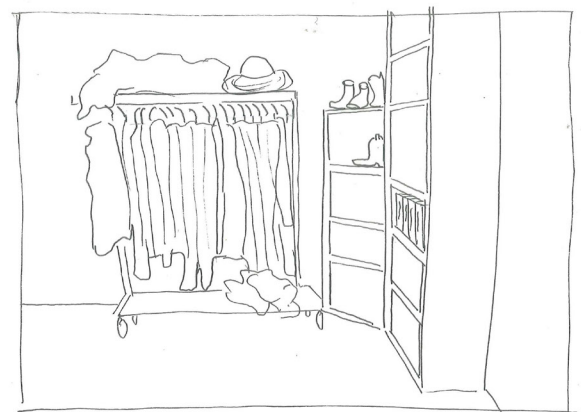

Figure 9: Exchange corner

Figure 10: Kitchen and workspace Atelier Caroline

Figure 11: workoffice wall Atelier Caroline

Figure 12: Shared living room

Figure 13: Room guest artist

Figure 14: Shared kitchen

Figure 15: Sleeping room guest artist

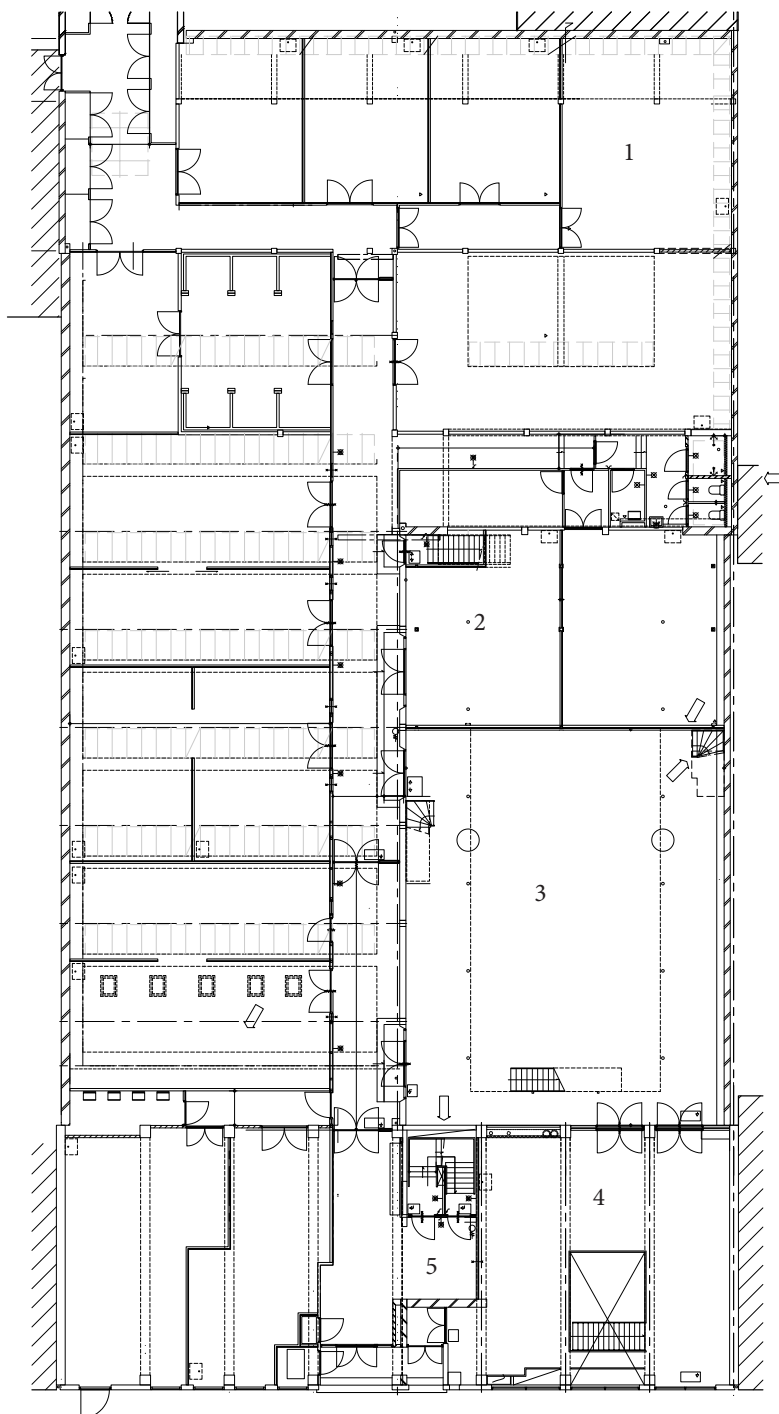

Figure 16: Ground Floor Plantage Doklaan

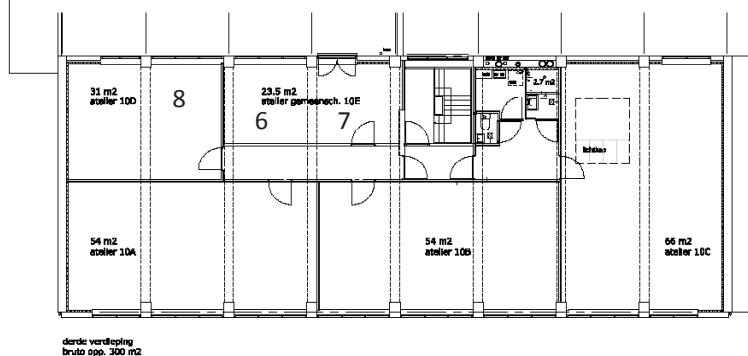

Figure 17: First Floor Plantage Doklaan

- 1 Atelier Caroline
- 2 Atelier Guest
- 3 Large Hall
- 4 Cafe
- 5 Exchange corner

- 6 Kitchen
- 7 Livingroom
- 8 Bedroom Guest

1.2 Van Gogh Huis Zundert

The second artist in residence I have visited is the van Gogh Huis Zundert. It is situated right across the town hall of Zundert where Vincent van Gogh, a well-known artist, was born in 1853. His house was torn down in 1903 to make place for a new parsonage. The parsonage and the patrician's house a side of the parsonage were merged to realize the Vincent van Gogh house. The design of this renovation was made by Oomen Architecten in Breda.

The garden of 2100 m² was reconstructed in the way Vincents mother had designed it. A well was uncovered during this renovation, which was used to provide the van Gogh family of water. In the back of the garden a barn was renovated, now called the Van GoghKamer, which is used for group meetings and workshops.⁹

There is another large exposition space which is used for exhibitions of international renowned artist of which the work was inspired by the work of Vincent van Gogh. The museum sees itself as an active experience for as well the art lover and the tourist. To meet the gastronomic aspect, there is a restaurant where different users can engage with one another.

Next to the museum it also consists the Van Gogh archive which pursues education and innovation. Students can use the archive and broad collection of books. It also provides lecture boxes for primary schools when they need to prepare a talk presentation. This archive is too small according to Ron Dirven. In the future they would like to extend it to the neighbours or to cover a part of the garden to expand the archive and to create study places for students.¹⁰

When you go a bit further you will find the historical "Kosterswoning" where the artist-in-residence is hosted which is connected with a small gallery. This building was bought by the father of Vincent van Gogh in 1862-1863 and then used by Theodorus van Gogh as a Kosterswoning of the N.H. Kerk. In 2008 the foundation of the Vincent van GoghHuis made a plan to find a new programme for the renovation of the building, since it was threatened by demolishment. Therefor they chose to complement the museum with an artist in residence programme.

The guest atelier is also situated on the plot of the old barn, designed by Oomen architects. This atelier hosts a guest artist which is in residence for a month. The idea of this programme is that the artist will get inspired by the work of Vincent van Gogh and the location of the site. Artists are therefore selected in a way that the project is somewhat related or inspired by the work of van Gogh. This approach works in a way that the works made by the artists are interrelated to one another and therefor a coherence of artists can be found. His work will be presented to the public for one month after his residency in the gallery a side the atelier. The Van Gogh Huis will provide accommodation, flight and pays a fee to the artist. Therefor the artist is asked to give one piece of art produced in the atelier to the museum, and one to the auction.

Although artists from all over the world are only in residence for 1 month, they don't come and go. The museum that is connected to the programme tries to connect the known artists with young talented artists that are doing the programme, by organizing workshops and lecture groups. In this way a whole network emerges from the programme. By connecting the museum to the programme it also helps young artists in their transition from school to their carrier as an artist, by the extra publicity that the museum offers. There is also another artist in residence programme nearby that collaborates with the van Gogh Huis, which allows artists to come back and do a residence programme at the Oude Buisse Heide.

⁹ www.vangoghhuis.com

¹⁰ Dirven 2017

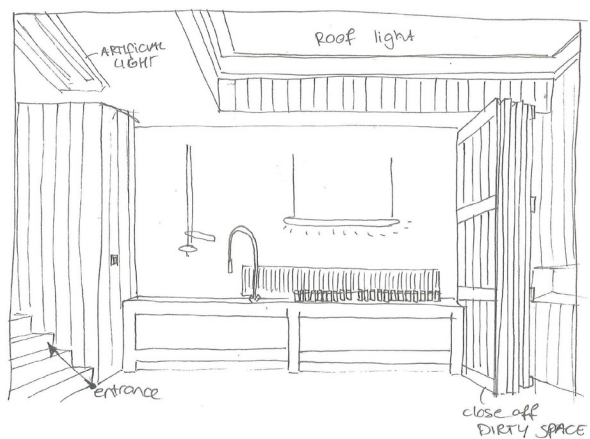

Figure 18: Atelier Artist in residence

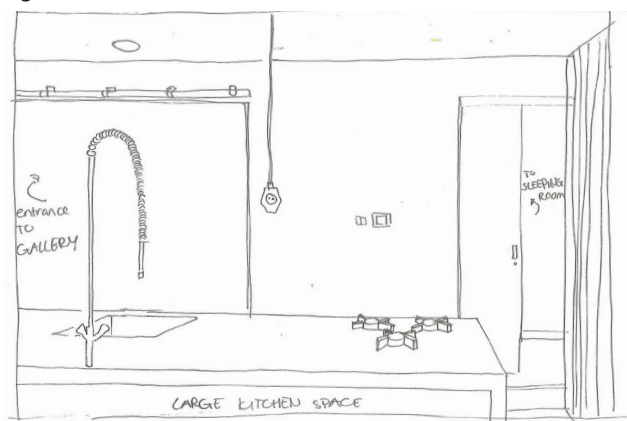

Figure 19: Kitchen Artist in residence

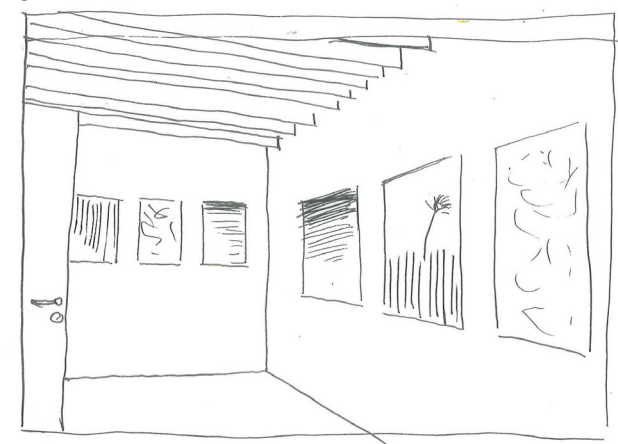

Figure 20: Gallery Artist in residence

Figure 21: Bedroom Artist in Residence

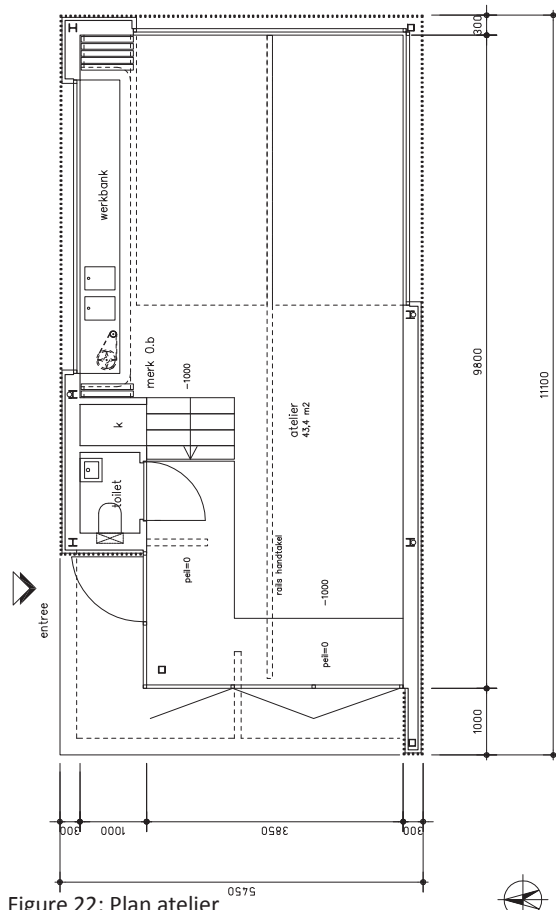

Figure 22: Plan atelier

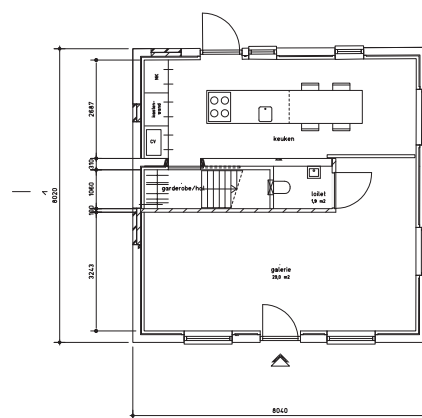

Figure 23: Plan gallery and kitchen

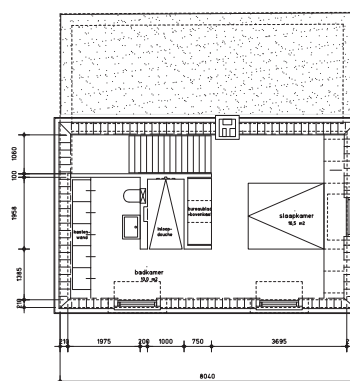

Figure 24: Plan bedroom

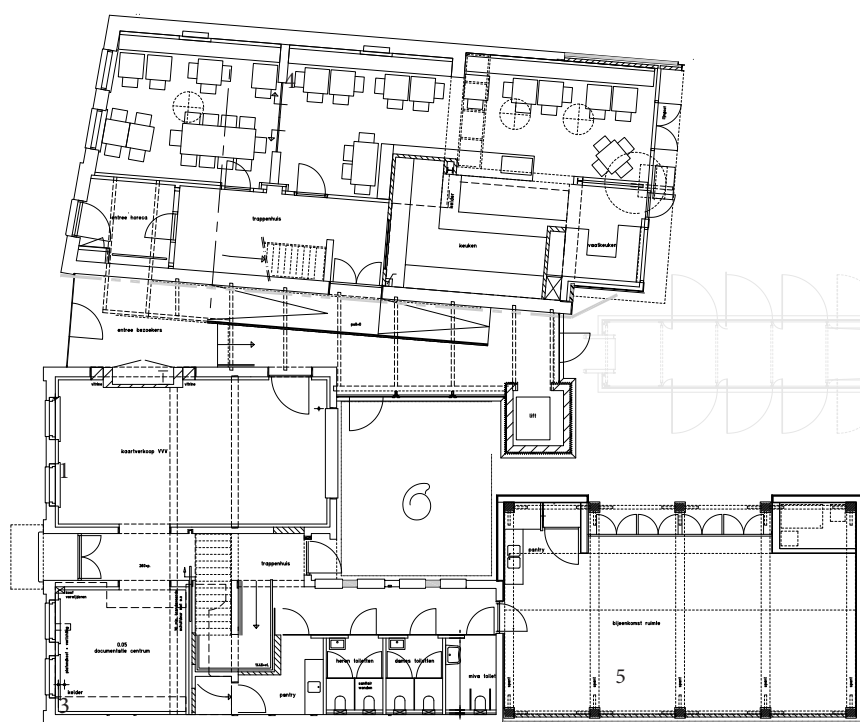

Figure 25: Ground floor Museum Van Gogh Huis

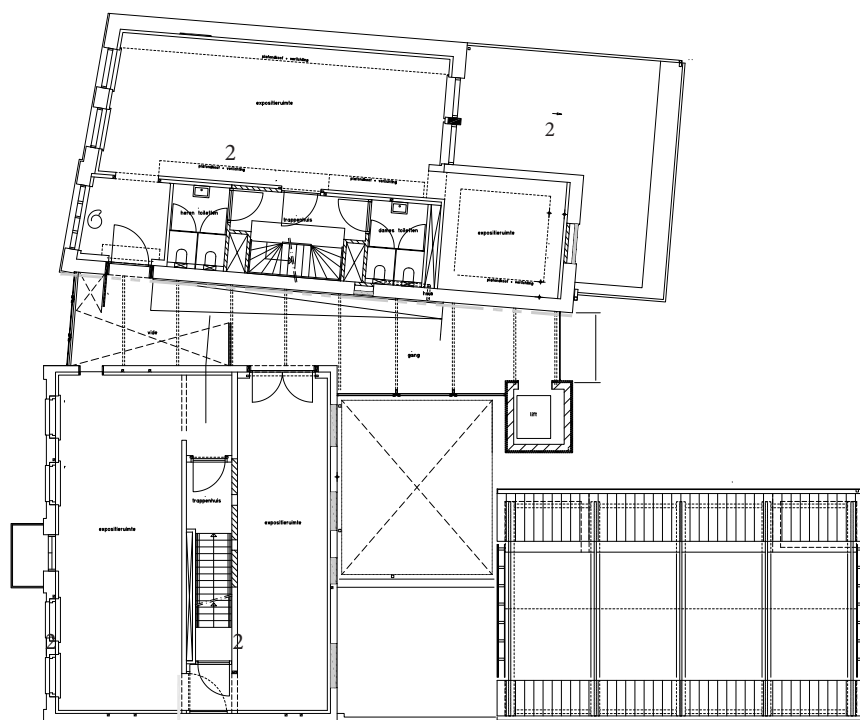

Figure 26: First floor Museum van Gogh Huis

- 1 Museum Shop
- 2 Exhibition
- 3 Documentation center
- 4 Restaurant
- 5 Workshop/ lecture space

The Atelier that is provided to the artist is a space of 60 square meters with windows to the east that point towards the garden of the museum. The entrance is south/west which gives a quick rooting to the gallery and residence. It's a very deep space with the actual working space in the back at the west side. A roof light brings natural light into the atelier. The sink and desk with all the tools are located on the south side of the building. This dirty place can be hidden behind a screen type of wall. A very big squared table is located in the middle of the atelier, where the artist can work on. But they also use the walls to paint and hang their paintings on.

The gallery is located next to the atelier and is open to the public. It is big enough for one exhibition space and has a small desk with some information about the artist and where people can request a painting for sale. It currently hosts the exhibition of Arpais Dupois. The gallery doesn't have any climate nor light restrictions, because of the short period of exhibition. Walking from the gallery to the kitchen there is a common bathroom. The gallery is locked off by a sliding door from the kitchen. The modern kitchen offers all the facilities that you possibly can imagine, from a water cooking quooker tap to a fridge and freezer.

The bedroom, inspired by Van Goghs bedroom, is located upstairs and has a bed and a walk in shower. According to current artist-in-residence, Rebecca Byrne, the residency provides all you need and is extraordinary in its modern functions.

The van Gogh Huis has a remote location, nevertheless many people from all over the world come to visit the museum, not only because of the art of van Gogh and his history, but also because of the other cultural activities that the town offers, like walks in the nature or the Trappisten route for beer tasting which connects a brewery, the Maria Toevlucht abbey and some other buildings with each other. The only problem of the location is the logistics. This could be improved by for instance a Van Gogh Bus, or a better connection with the city Breda. Another solution could be that the museum would provide accommodation for tourists.

The future ambition of the van Gogh huis is to have more artists in residence and to collaborate with other artist-in-residence programme. In their opinion the artist could have their own private space but with a collective space where they can work together or separate.¹¹

11 Dirven 2017

1.3 Vanbeke Foundation

The third artist in residence, that I studied by plans and videos, is the Vanbeke Foundation. This project was chosen because of its remote location in Belgium. It is studied by plans and videos of the site to understand the functions and the size of the functions.

Art collectors Geert and Carla Verbeke-Lens founded The Verbeke Foundation in 2007 as a private art site. The domain offers chances to less renowned artist and holds a collection of modern and contemporary art. The site merges the border between culture, nature and ecology. With 12 hectares of scenic area and 20,000 m² covered spaces, the Foundation is one of the largest private initiatives for contemporary art throughout Europe.

The warehouses of the former Verbeke transport agency were transformed into unique exposition halls. Connected to one of these exhibition spaces, in the middle of all the art installations and the nature there is a cafeteria.¹²

In January 2008 an artist-in-residence programme was set up.

Artists-in-residence are selected on the basis of their applications. The Verbeke Foundation expresses special interest in proposals for artworks that attempt to introduce innovations and are in line with the foundation's experimental spirit. Therefore artists are given the chance to realize works in situ. It provides a workshop, meal and sleeping accommodation for the residents to fully set themselves on their artistic activities. Nevertheless since of the big site and landscape the artists find their own space to work either inside in the greenhouses and barns or outside. In the future the Verbeke foundation wishes to expand the programme where artists can study parts of the art collection and archives that are establishing from all these projects.¹³

The foundation is located in Kemzeke (Stekene) in Belgium which is quiet near Antwerpen. You can reach it either by car or by public transport from Sint-Niklaas. By car it would take you around 1 hour and 10 minutes to arrive at the site from Rotterdam, while by public transport it would take you 1 hour and 50 minutes. And for instance from Antwerpen it would be respectively 23 minutes to 1 hour and 10 minutes.

The location is quiet remote and since the Verbeke Foundation doesn't advertise, people know it mainly by people telling each other of its existence or by writings in the media. Many groups come to the site for team-building or for example a photography workshop. Although the Verbeke foundation is located in Belgium, the museum is more known in the Netherlands: 60 to 70 percent of the guests are Dutch.

To accommodate guests that want to visit the Verbeke foundation, you can chose to either book a night at the CasAnus, an artwork of an intestine by Joep van Lieshout, or to sleep at the CampingFlat of Kevin van Braak. When you chose to stay overnight the entrance to the museum and breakfast is included. The CasAnus provides a double bed, a table, douche and a toilet and would cost you around 120 euro's. When you are satisfied with a little less comfort the camping flat could be a possibility to stay. It will offer you a tent with an air inflated bed, yet a magnificent view. The costs for the campingflat would be 35 euro's for two persons or 50 euro's with the breakfast included.

¹² www.verbekefoundation.com

¹³ Schuurmans 2017

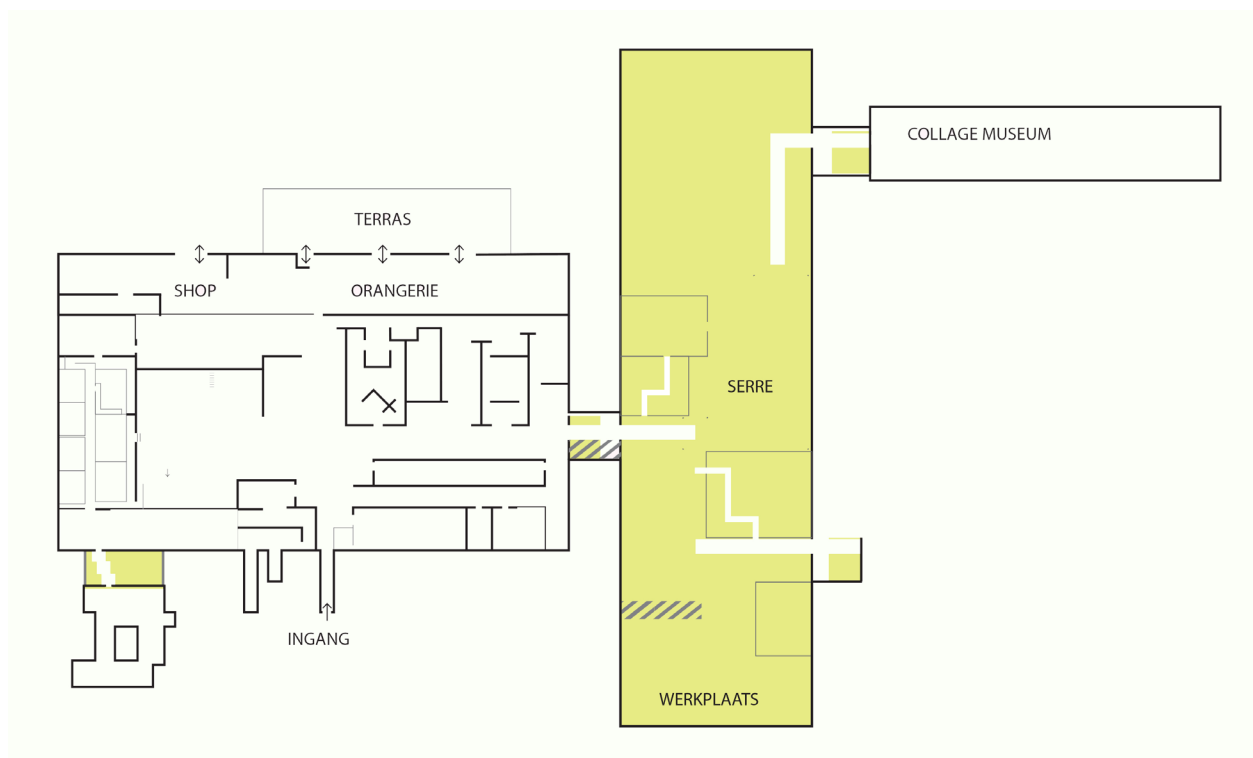

Figure 27: Floorplan Verbeke Foundation

Figure 28: Bookshop Verbeke Foundation

Figure 29: Museum Verbeke Foundation

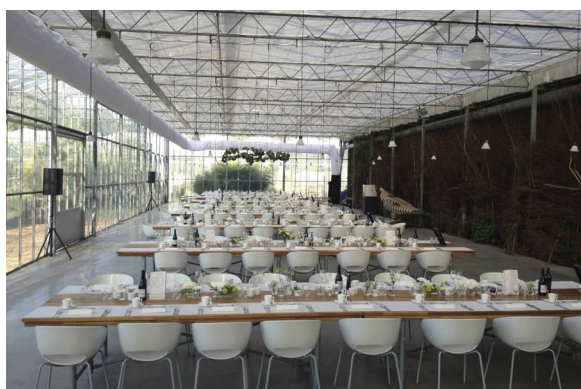

Figure 30: Restaurant Verbeke Foundation

Figure 31: Workshop Foundation

2. Conclusion

By studying these types of precedents regarding to artist in residency I emphasized more on the broader perspective of how it has been used as a whole. What can be seen in the Plantage Doklaan is that the building offers a lot of space where artist can have their own private studio. These studios are big enough to work privately; nevertheless they want to be connected in the network of artists. In case of collaboration or questions about materials they can knock on each other's door and work together. As it has been already squatted since a long time this motion is maintained in this new community of artists. By giving everyone a task where they feel comfortable with, they can keep the machine working. But they don't do it only for the building, but also for themselves to become a larger whole and function as a community. They maintain the building all by themselves; therefore they can also make adjustments to the ateliers to meet their own needs.

When everyone has a private spaces but yet is a community, there is a need for common spaces like the café and the roof terrace where they once a week meet, but also where they run into each other during lunch. This is not only in the café but also in the corridors. The corridor is the space that connects all functions and is the space that is mostly used by all the artists. This communal feeling also derives from the second hand corner where they exchange books and clothes.

These communal spaces are not only necessary on the scale of artists to meet with each other, but also to let artists meet with the local public and the guests. A space like a restaurant, a shop and a gallery connecting the studio as seen at the Van Gogh Huis or a studio space scattered around the whole exhibition space like at Verbeke, will let the public engage with the artists.

According to Ron Dilven artist in residence will come anyway, even though it has a remote location. For them it is more about the inspiration that they will get from a place. Nevertheless this is not the case regarding to guests. He said in the interview that in case of having a remote location there are 3 aspects that you need to make the project work: a passive cultural aspect, like an atelier or a museum; an active aspect as a workshop or a walk route; and a gastronomic aspect like a restaurant. This is the case with the Van Gogh gallery. The artist residency is connected to the gallery of the past resident. It has a large atelier where he can be more private and work on his project or contemplate. It has the active part of the museum that is related to van Gogh and an archive when research is needed. Next to that the artist and the museum can collaborate by giving workshops and lectures to guests. Walks around the remote location in the nature setting will provide the artist of inspiration and relaxation. And to accommodate the artist and the public there is the restaurant, which always will attract and invite people to come.

However the logistics for a remote location as the van Gogh Huis and the Verbeke foundation are very important. A good bus connection from a larger city would be a necessity for guests to visit the site. Another helpful function, as seen in the Verbeke foundation, would be an accommodation for guest to stay overnight.

Regarding the perspective of students and professionals in residence it would be useful to choose for residency programmes which includes a certain project. In this way a target is set towards an end product within a certain period of time. According to the Van Gogh Huis and the Verbeke foundation there is a demand for an archive and study centre next to the artist in residency, this due to the growing collection of art and studies. Nevertheless a specific topic regarding the project would be helpful to have certain coherence in the work that is produced. Ron Dirven confirmed my thoughts about a Dom Hans van der Laan foundation combined with a study centre, as it is similar to their idea of the van Gogh Huis. According to Ron Dirven Dom Hans van der Laan has a very broad way of designing, where many artists, like sculptors, painters and architects can find inspiration.

Ron Dirven also confirmed the thought of students engaging with professionals through workshops and lectures. The combination with a museum will provide extra publicity for both students as professionals and it is a way they can exchange knowledge, but also show their work to the public. The continuously changing group of people that are working on a project and the collaboration with other institutions, universities and a foundation connected to a museum will make the network grow more and more.

There could be concluded that an artist in residence program could be implemented in combination with a foundation of Dom Hans van der Laan in a way so that students, teachers and professionals will be stimulated to work on collaborative projects so that they can learn from each other and expand their network. A remote location will stimulate the dedication on these projects and will bring all parties closer together. Yet teachers and professionals would feel more comfortable when they would have their own individual space as seen in the Plantage Doklaan, where they offered for some people a larger studio space with a own kitchen and bedroom. However students would feel already comfortable with a smaller space and common bedrooms and kitchens. When separating teachers and professionals from the students collective spaces are needed to bring them together such as a restaurant, a lecture room, class room, an archive and perhaps an outdoor space. The van Gogh Huis, Verbeke Foundation and the Norman Foster foundation are good examples where the projects are shown to the public by exhibitions. In this way the Dom Hans van der Laan Foundation could reach a wider public, but could also be meaningful for the local community. The corridors or cloisters, in case of a monastery, would connect all these functions with each other and would then also function as a meeting space and perhaps even as a study or exhibition space. This scheme of a Artist in Residence program in combination with a foundation of Dom Hans van der Laan would not only give a new meaning to the Roosenberg Abbey, but would revive the architecture of Dom Hans van der Laan and would bring students, teachers, professionals and locals together.

References

Gracia, Marta

2009 “*Artist in Residence Programmes in Spain: A short introduction.*” Catalan Arts Council.

Hunter, Mary Ann., Baker, W., & Nailon, D.

2014 “Generating cultural impact? Impacts of artist-in-residence on teacher professional learning.” *Australian Journal of Teacher Education*, 39(6). University of Tasmania.

Schulze, Franz

1960 “*The Role of the Artist-in-Residence: In a Small Liberal Arts College*”. New York: College Art Journal, Vol. 19, No. 4, pp. 353-355. College Art Association

04-05-2017, Interview Ron Dirven, Directeur- Conservator, Vincent van GoghHuis te Zundert.

25-04-2017, Interview Lino Hellings, director of the guest artist-in-residence, Plantage Doklaan.

Internet Resources:

We Live Art: Geert Verbeke – Collecting is a disease <https://vimeo.com/112895992> (2015)

<http://robscholtemuseum.nl/simon-delobel-interview-met-vincent-vlasblom-verbeke-foundation/> (08-12-2016)

<https://www.trouw.nl/cultuur/de-verbeke-foundation-tien-jaar-onaf~adb6054c/> (25-04-2017)

<http://www.vangoghhuis.com/artist-in-residence/> (01-04-2017)

<http://www.plantagedok.nl/> (2015)

<http://www.transartists.org/about-residencies> (2017)

Norman Foster Foudation, <https://www.youtube.com/watch?v=FKCz6xFXpal> (03-04-2017)

<http://www.normanfosterfoundation.org/about/a-personal-reflection/> (2017)

List of Figures:

Figure 1: www.normanfosterfoundation.org

Figure 2: www.normanfosterfoundation.org

Figure 3: www.normanfosterfoundation.org

Figure 4: www.normanfosterfoundation.org

Figure 5: www.normanfosterfoundation.org

Figure 6: www.normanfosterfoundation.org

Figure 7: Drawing by author

Figure 8: Drawing by author

Figure 9: Drawing by author

Figure 10: Drawing by author

Figure 11: Drawing by author

Figure 12: Drawing by author

Figure 13: Drawing by author

Figure 14: Drawing by author

Figure 15: Drawing by author

Figure 16: L. Hellings, Ground floor Plan Plantage Doklaan, Adjustments made by author

Figure 17: L. Hellings, First floor Plan Plantage Doklaan, Adjustments made by author

Figure 18: Drawing by author

Figure 19: Drawing by author

Figure 20: Drawing by author

Figure 21: Drawing by author

Figure 22: Oomen Architecten, floor Plan Atelier van GoghHuis, Adjustments made by author

Figure 23: Oomen Architecten, Ground floor Plan Residence van GoghHuis, Adjustments made by author

Figure 24: Oomen Architecten, First floor Plan Residence van GoghHuis, Adjustments made by author

Figure 25: Oomen Architecten, Ground floor Plan Museum van GoghHuis, Adjustments made by author

Figure 26: Oomen Architecten, First floor Plan Museum van GoghHuis, Adjustments made by author

Figure 27: Verbeke Foundation, Floor plan, Adjustments made by Author

Figure 28: <https://www.facebook.com/170942946299800/photos/a.412902155437210.93264.170942946299800/912330502161037/?type=3&theater>(2015)

Figure 29: www.verbekefoundation.nl (2017)

Figure 30: www.verbekefoundation.nl (2017)

Figure 31: <https://www.facebook.com/pg/Verbeke-Foundation-170942946299800/photos/>(2016)

25 april 2017 - Interview Lino Hellings, Plantage Doklaan

D: Ik ben bezig met mijn afstudeerproject aan de TuDelft, ik zit in de studio van Interiors. Wij gaan een klooster herbestemmen in Waasmunster van Dom Hans van der laan. De Ku Leuven, een universiteit in België, heeft het gekocht om daar een architectuur studie centrum in te vestigen. Aan het project zit een onderzoek gekoppeld om te onderzoeken wat voor een programma we er in kunnen vestigen. Daar zijn we heel vrij in. Zelf zou ik graag een stichting er aan willen koppelen, waar studenten gekoppeld worden aan professionals zodat ze gezamenlijk aan workshops kunnen werken, dat verder kunnen archiveren en kunnen exposeren aan het publiek. Vandaar dat ik nu kijk naar gastverblijven, zodat ik begrijp wat de gebruikers willen en hoe ze werken.

Ik heb jullie gevonden via transartist. En ik vind het heel interessant hoe het hier verdeeld is in losse ateliers, maar dat sommigen ook samen gelinkt zijn. Het varieert ook of iemand hier verblijft en de andere juist niet en dat de een juist zijn eigen plekje van het atelier creëert, en de ander het juist heel sober houdt. Ik vind het mooi dat je daar hier de gelegenheid voor krijgt.

L: De basis van dit pand is dat alles hier wordt besloten in de maandelijkse vergadering op de eerste dinsdag van de maand. Wat op zich heel democratisch is. Iedereen die hier verblijft, is daar van lid. Want daar worden de beslissingen genomen. Wat een dergelijk grote groep juist heel goed samenbrengt. Zo ligt er namelijk veel minder vast in voorgeschreven regels. Dat is ook het filosofie van het gebouw, dat je alsmaar met elkaar moet omgaan. Er is geen leiding die van alles beslist. Maar je moet het met elkaar doen.

Er is een iemand van de bouw die er voor zorgt dat het pand onderhouden wordt, er is iemand van de huurcommissie die er voor zorgt dat alle huur netjes binnen komt. Er is ook iemand van de zaal commissie. De zaal die we zelf af en toe wel gebruiken, moet ook verhuurd worden en geld op brengen. Dit wordt allemaal gedaan door de kunstenaars die hier een atelier hebben. Dat maakt een heel levend systeem.

D: Dat is ook goed, wanneer je regels vastlegt kan je minder makkelijk met de tijd mee. Soms veranderen wensen en kunnen de regels ook aangepast moeten worden. Vooral in de tijden waar we nu in leven. Zo'n levendig systeem zorgt er dus voor dat je bij de tijd blijft.

L: Ja, die visie probeer ik ook door te trekken naar het gastatelier. Ze ziet het niet als een artist-in-residence want een organisatie als dat geeft al de indruk dat er veel regels aan verbonden zijn zoals plichten en lasten. Wij zien het juist als een atelier die we vrij houden voor een gast die zich graag met een project wil bezig houden in een onbekende omgeving.

Wat ik altijd doe is dat ik een gast altijd verbindt met mensen binnen het gebouw. Als hij internet nodig heeft. Dan connect ik je even met die. Als je een naaimachine nodig hebt, dan moet je weer naar die. Zo komt een gast ook meteen in contact met iedereen hier in dit pand. Als je een organisatie zou zijn, zou de organisatie dat moeten regelen.

D: Ja op deze manier integreert het zich meer.

L: Donderdagavond is een avond waar er gekookt wordt, en is er live muziek in het café. Ook een opening waar kunstenaars hun werk laten zien. Ik zeg ook altijd tegen de gast kunstenaar dat wanneer je daar een avond achter de bar staat, je iedereen leert kennen. Bijna alle gastkunstenaars willen niet meer weg.

D: Met wat voor een projecten komen ze hier vaak heen?

L: Vaak zijn het kunstschilders. Die daar woest gaan schilderen. Ik probeer te selecteren dat ze wel echt de studio gebruiken. De studio heeft namelijk geen direct daglicht wat de slaapruijnte dan weer meer aantrekkelijk maakt voor sommigen. Als ze veel op de computer werken dan gaan ze al sneller in de slaapkamer werken. En dat vind ik jammer, want het idee van de gast kunstenaar als bijdrage aan het pand is juist dat hij in de studio aan het werk is. En die zijn tijd gebruikt om daar nieuwe dingen

tekenaar. Iedereen bouwt ook een netwerk op. Enige maatstaaf dat ik echt heb is dat ze niet in Amsterdam mogen wonen en het als plek gebruiken om hier te wonen. Het idee is dat ze komen en weer weg gaan. Veel worden wel verliefd op Amsterdam en blijven hier wonen. Er zijn wel samenwerkingen ontstaan, door het netwerk wat is opgebouwd.

D: Wat me opviel is dat iedereen echt een afzonderlijk atelier heeft en dat er geen ruimte is waar jullie samen kunnen werken

L: Nee, maar dat hoeft van mij ook niet. Wat ik prettig vindt van dit gebouw dat je in elkaars nabijheid werkt. Je komt elkaar de hele tijd tegen. Ook in het café zitten sommigen met elkaar te eten of komen mensen erbij zitten, je leert elkaar daardoor kennen en daar ontstaat vaak ook de interactie met elkaar. Het is echt een soort leefgemeenschap waar je alles samen doet, er zijn hier zelfs baby's geboren.

D: Heel erg interessant, wij hebben voor ons onderzoek ook een studie gedaan naar hofjes, waarvan je dus zou verwachten dat daar een leefgemeenschap zou zijn, maar omdat ze daar juist alleen maar private ruimtes hebben en maar een beperkt aantal collectieve ruimtes zijn ze veel meer op zichzelf gesteld. Terwijl je hier dus wel je private plek hebt, maar het wel echt als een leefgemeenschap werkt. En dat komt misschien meer ook door het café en de gangen waar je elkaar ontmoet.

L: Het belangrijkste is dat wij het pand met zijn allen runnen. Bij alle gekraakte panden, was dit een van de laatste dat gekraakt. Veel panden werden ontruimd waardoor veel kunstenaars naar Rotterdam of Berlijn aan het vertrekken waren. Toen dacht Amsterdam, dat moeten we niet hebben.

Dit pand was nog over, en is dit de eerste officiële broedplaats geworden. Wij zijn eigenaar van het pand. Dit pand is door de krakers gerenoveerd en alle ruimtes zijn door hen zelf gebouwd. Wij hebben daarom een afspraak met de gemeente dat we eigenaar zijn van het pand en dus alleen erfpacht hoeven te betalen. De huren worden gebruikt om het gebouw tot stand te houden. We hebben in totaal 32 uur klusweekenden per jaar en dat wordt dus ook beslist in de commissie. Dit is de meest bindende factor. Artistiek samenwerken hoeft niet. Daar gaat het niet om. Als het gebeurt dan gebeurt het en is het vooral omdat mensen dat echt willen.

Toelatingsbeleid is ook belangrijk. Als er een atelier vrij is dan moet iemand uit het huis jouw voordragen. De nieuwe moet een brief schrijven. Maar we proberen ook de diversiteit in stand te houden. Kunstenaars moeten ook voldoen aan de KAWA normen, welke aangeeft of je jezelf officieel kunstenaar of ambacht mag noemen. Als er dan dus een plek vrij komt, kijken we ook naar: wat hebben we nodig? Iemand die goed kan bouwen of iemand die de administratie en huurcommissie kan doen of juist voor het café.

Iedereen kan en mag iets doen waar zijn hart ligt, voor mij is dat nu met het gastatelier heel fijn. Ik zorg er voor dat hij begeleid wordt en dat hij aan het eind van het traject echt iets kan laten zien.

D: Wordt dat dan ergens tentoongesteld?

L: Ja, gewoon in het pand. Voor het café gaan er wel uitnodigingen uit en hebben we een facebookpagina waar iedereen kan zien wie er kookt etc. Iemand binnen het pand vindt het heel leuk om tentoonstellingen te organiseren dus die maakt er nu wat meer werk van.

D: Hoe gaat de selectie in zijn werk?

L: Er is een vragenlijst die ze moeten meesturen. Of ze een opleiding hebben ja of nee. Wat hun project is die ze voor ogen hebben.

D: Hoe lang blijven de meesten?

L: de meesten blijven 5 maanden. Soms valt er een gat en willen ze graag langer blijven, dan hebben ze ook de mogelijkheid om he te verlengen.

D: Integreert een gast kunstenaar makkelijk binnen het pand?

L: Ik probeer ze natuurlijk altijd te koppelen. Voorheen had ik altijd een fiets voor ze maar die werd vaak of gestolen of ging op den duur kapot. Dus dat kostte op een gegeven moment te veel geld. Nu kreeg ik een aanvraag van een gast of ze een fiets kreeg of hoe ze dat zou kunnen regelen. En iemand binnen dit pand heeft altijd al als fietsenmaker gewerkt, dus ik heb haar aan hem gekoppeld. Nu heeft hij gezegd dat hij dat wel wil blijven doen.

Daarnaast zit de slaapkamer van de gast op de verdieping gezamenlijk met andere kunstenaars en zij organiseren vaak een keer per week een gezamenlijk diner, wat vaak ook weer binding geeft.

Veel kunstenaars komen ook gewoon bij elkaar aankloppen wanneer ze een reflectie moment nodig hebben. Of als iemand met hout wil werken gaan ze naar de persoon die daar verstand van heeft en die neemt dan bijvoorbeeld bij zijn eerst volgende bestelling een plaat hout voor diegene mee.

D: Krijgt u verder ook vragen over hoe het gastatelier er uit ziet of wat voor een eisen ze er aan willen hebben?

L: Wat ik dan altijd doe is dat ik ze koppel aan diegene die er op dat moment als gast in bevindt.

De nieuwe wordt dan gekoppeld aan de zittende. En die kan dat een foto sturen en vertellen wat hij er echt van vindt. En dat werkt heel goed.

D: Wat zijn de kosten?

L: De twee ruimtes zijn bij elkaar 550 euro, wat voor ons niet veel geld is maar voor iemand uit Egypte bijvoorbeeld wel. En dan probeer ik vaak wel in mijn netwerk te kijken of er bijvoorbeeld fondsen of subsidies zijn die er aan gekoppeld kunnen worden.

Wat hier heel belangrijk is, is dat het een gemeenschap is waar gewoond en gewerkt wordt en waar iedereen gezamenlijk voor zorgt. Waardoor er een levend netwerk ontstaat. Het voelt voor ons ook niet als werk, maar is het vooral heel leuk.

D: Proberen jullie je ook tot het publiek te richten?

L: We verhuren natuurlijk die ruimte dus dat zorgt al voor publiek. En we proberen de buurt binnen te krijgen, maar dat is heel lastig. We organiseren daarom nu ook buurtborrels om ook iets voor de buurt te betekenen.

D: Ik heb verder geen vragen meer. Bedankt voor uw tijd en heel erg bedankt voor dit interview.

4 mei 2017 - Interview met directeur Ron Dirven Van GoghHuis.

D: Ik hoorde van Caroline Voet dat Arpais Dupois hier als artist in residentie is geweest. Klopt dat?

R: Ja, ze heeft haar expositie hier nu. Artist in residence begint altijd met een maand in residentie en vervolgens een maand expositie. Een soort van estafette.

D: Wonen de kunstenaars naast het atelier?

R: Ja, ze wonen naast het atelier, boven de galerij en de keuken welke zich op de eerste verdieping bevinden. Daar hebben ze een kamer en een badkamer. Het lijkt op een van Gogh slaapkamer.

D: Zijn ze tevreden met hun atelier?

R: Ja, ze zijn buitengewoon tevreden, daarnaast is het is erg gewild. Wij krijgen dagelijks aanmeldingen, waar wij niet aan kunnen voldoen. Dat komt voornamelijk door van Gogh, wat zich zo tot de verbeelding spreekt. Van Gogh is wereldwijd bekend.

Dat maakt deze residentie ook bijzonder. Sommige residenties zijn gekoppeld aan een bepaalde discipline of aan bijvoorbeeld geloof ideeën. Hier is het gekoppeld aan een kunstenaar.

Wat in jouw geval ook interessant is vanwege Dom Hans van der Laan. Voor architecten is het wat breder. Ik heb in het Bredaas museum gewerkt, waar er een expositie was van Steenbergen, een goede vriend van Dom Hans van der Laan. Hij werkt ook via hetzelfde systeem als van Dom Hans van der Laan. Hij had ook een zelfde kistje als hij.

D: Zelf wil ik een studiecentrum maken wat gebaseerd is op Dom Hans van der Laan, waar verschillende disciplines aan gekoppeld zijn. Zoals Architectuur en kunst in relatie met kleur en fotografie bijvoorbeeld.

R: Het is mooi als je een kader, of uitgangspunt is.

Ik denk dat het nergens goed is, tenzij het een residentie is wat een vervolg is van een opleiding zoals Aldo van Eijk. Het is goed wanneer kunstenaars niet hetzelfde kunnen doen wat ze ook zelf kunnen doen, anders wordt het al snel een verkapte vakantie. Dat is dan ook een van de criteria waar ik op selecteer. Eerste instantie op kwaliteit, maar ook dat ze kunnen reageren op een bepaalde inspiratie wat in dit geval Zundert of van Gogh is.

D: Moeten ze van te voren ook hun idee van een project opsturen?

R: Ja, Ik moet wel het idee krijgen dat er iets speciaals aan de hand is.

Meestal gebeurt dat ook vanzelf, daarom komen ze ook hier naar toe. Dat kan heel breed zijn.

Van Gogh is heel breed, en Dom Hans van der Laan ook. De persoon waar hij voor staat. De Stijl en Rietveld. En nog verder door gaat naar Da Vinci en zijn gulden snede. Ook richting de toekomst kan dat zich heel breed uitwaaieren.

D: De aanvragen die binnen komen zijn nationaal en internationaal. Hoe ver gaat dat?

R: Ze komen uit de hele wereld. Het staat voor iedereen open. Soms is het praktisch makkelijker wanneer de kunstenaar uit Vlaanderen of Nederland komt. Wij vergoeden zo wel vlucht en accommodatie en wanneer zij dan uit Amerika komen is daar vanuit Van Gogh vrijwel geen budget voor. Veel kunstenaars vragen een werkbeurs aan wanneer ze uit het buitenland komen, dan is dit makkelijker te organiseren. Op dit moment zit er bijvoorbeeld een Amerikaanse Kunstenaar die in Londen woont.

D: Hoe ziet het selectieproces in elkaar?

R: Waar ik bij de selectie op let, naast kwaliteit en het plan wat ze hebben, is dat er een mix ontstaat binnen beginnende, jonge talenten en bekende en bewezen kunstenaars. Hij probeert vaak dan ook nieuwe talenten op te pikken en hen te koppelen aan gevorderde kunstenaars, als een soort mentor project.

Dat past dan ook heel goed in Vincents droom van het huis: een gemeenschap van kunstenaars die elkaar steunen.

Afgelopen zondag kwam dat mooi bij elkaar, met de opening en reünie van 7 jonge talenten met Mark Mulders en Philippe Akkerman. Twee ervaren kunstenaars die dan in gesprek gaan en zo contacten kunnen leggen. Dat werkt soms ook wel, dan zie je dat er wat ontstaat. Dat is ook een belangrijke rol van de residenties. Er is een groot zwart gat in de kunstacademie en carrière als succesvol kunstenaar. Soms worden ze opgepikt en meteen gesteund, maar heel vaak ook niet. En de residentie is een mooi overbruggingsmiddel om ze een extra steuntje in de rug te geven. Wat hier extra interessant is omdat het gekoppeld is aan het museum en ze daardoor ook extra publiciteit krijgen. Het is dan ook niet de bedoeling dat ze hier een maandje komen werken, maar dat ze deel uit gaan maken van de gemeenschap. Zo ontstaat er als het ware een soort van netwerk.

Sommigen komen ook weer terug. Ze doen ook een landkunstproject met Richard Holst. Zowel met kunstenaars als met schrijvers. Soms komt een kunstenaar eerst hier werken en dan daar. Projecten in samenwerking. En projecten die zich verder ontwikkelen.

D: In mijn ideale programma wordt het studiecencentrum gekoppeld aan een universiteit. Waarbij er workshops worden gegeven door Docenten samen met gast professionals aan studenten. Waardoor er een wisselwerking ontstaat tussen gastkunstenaar en student.

R: Dat is heel leuk. Dat doen we ook vaak dat kunstenaars die hier werken geven soms ook workshops of lezingen. En in combinatie met een dergelijk opleiding is dat natuurlijk fantastisch.

D: Wat voor functies zijn er binnen het museum?

R: Er is een vaste tentoonstelling over van Gogh zijn erfgoed, levensverhaal en Zundert. Een wisselende tentoonstelling, waar we gebruik maken van de residenties en soms kunst historisch.

Daarnaast is er ook een documentatiecentrum welke veel te klein is. Hier hebben we ook een bibliotheek, waar we ook educatieve projecten opzetten.

Verder is er een receptie, een VVV balie, een museum winkel en een restaurant.

D: Hoe groot is het Documentatie centrum?

R: Fysiek is het niet groter dan wat je hier ziet. Maar we hebben aan literatuur veel meer, maar staat in het depot. Fotocollectie, documenten.

D: Wie heeft daar toegang tot?

R: Iedereen heeft toegang tot het archief.

Bibliothecaris houdt alles bij en registreert alles. Zeldzame dingen zijn op aanvraag en worden beheerd door de bibliothecaris, omdat het te kwetsbaar is.

Kinderen van de basisschool hebben we een spreekbeurtpakket voor. Tot studenten die onderzoek doen, zoals studenten van de universiteit die werken aan een scriptie of een stage.

D: Projecten als dit waar een archief gekoppeld is, zijn ze erg groot. Maar dit is erg klein.

R: Ja, dat klopt. Alle kasten zitten vol en het is te behelpen. Maar we zijn wel met plannen bezig tot uitbreiding.

D: Het zou dan ook fijn zijn om studieplekken te hebben neem ik aan?

R: De eerste stap is dat we de binnenplaats overkappen en we daar werkplekken kunnen maken. Zo dat het documentatie centrum ontlast kan worden en het meer gebruikt gaat worden als documentatiecentrum. Volgende fase is om naar de burens uit te breiden. De buurvrouw is net overleden en heeft een prachtige ruimte. Dan zou het meteen een stuk groter worden.

D: Er is dus wel vraag naar om een grotere documentatiecentrum/archief te hebben.

R: Ja en heel belangrijk. Je kunt tegenwoordig natuurlijk veel meer via het internet vinden, maar toen ik nog jou leeftijd had. Moest ik altijd of naar het van Gogh museum in Amsterdam of naar Den Haag, dus toen was je heel veel tijd en kosten kwijt. Hier in Brabant denk ik dat wij als bibliotheek de grootste collectie hebben op gebied van Van Gogh.

D: Is het hier deels al wel gedigitaliseerd?

R: De boekencollectie is geregistreerd. Andere boeken nog niet. En dat is ook veel werk. Maar we willen dat wel in de toekomst gaan doen. Maar dat kost veel geld en tijd. We zijn maar een kleine organisatie met twee werknemers en 100 vrijwilligers. Soms hebben we wel stagiaires met een stage opdracht waar we dat aan zouden kunnen koppelen.

D: Waar komen de bezoekers allemaal vandaan?

R: Wisselend, West-Brabant, landelijk, en Vlaanderen. Met name in het toeristenseizoen komen ze uit de hele wereld. Hier is 1/3 van de bezoekers uit het buitenland. Wat aardig groot is vanwege de afgelegen locatie. Maar de Van Gogh bedevaart beweging is heel groot.

Japanners, Chinezen en Koreanen komen er steeds meer bij. Italianen en Spanjaarden hebben een grote interesse voor kunst en cultuur. Maar tegenwoordig ook steeds meer Brazilianen.

D: Wat zijn ongeveer de bezoekersaantallen?

R: Een kaartje kopen voor tentoonstelling ligt rond de 10000 voor bezoekers die informatie willen ontvangen en voor het restaurant komen ligt het een factor 2-3 groter.

D: Als je een afgelegen locatie hebt, moet je iets speciaals hebben om bezoekers aan te trekken. Anders gebeurt dat niet snel.

R: Je moet het zelf uitbreiden. Maar je moet ook elementen er aan toevoegen. Zoals gecombineerde projecten, wandelingen en bijvoorbeeld omliggende steden zoals in dit geval bijvoorbeeld Breda. We hebben ook van Gogh Nederland en van Gogh Europa waar we mee samen kunnen werken.

Logistiek is ook heel belangrijk. Ik werk al 10 jaar hier en ben ik vorige maand voor het eerst met openbaar vervoer hier naar toe gekomen en dat was bijna niet te doen. Ik deed er bijna een uur over vanuit Breda. Met de auto ben ik hier met een scheet. Dus dat kan best een barrière zijn.

Voor de residentie geldt dat niet. Ze zorgen er voor dat ze hier komen en dan zijn ze hier en hier is natuurlijk niks te doen. Maar dat heeft wel zijn voordelen. Hierdoor kunnen ze zich helemaal verdiepen in de plek en hebben ze geen afleiding.

D: Het voordeel hier in logistiek is dat je voor de deur stopt.

Heeft u ideeën om de logistiek op te lossen?

R: Dat is lastig, we hebben voor schoolklassen een overeenkomst met Arriva waardoor klassen ticketbussen krijgen waardoor ze voor weinig geld hier terecht kunnen komen. Je zou ook kunnen denken aan een eigen bus. Je zou hier geen treinstation leggen.

De weg waar we aan liggen is de weg wat Napoleon vroeger heeft aangelegd als weg van Amsterdam naar Parijs. De snelweg is verderop gelegd en loopt vlak langs Zundert. Eigenlijk zou je daar langs de snelweg een bruin bord moeten plaatsen. In Nederland mag het alleen bij natuurgebieden. En in België krijg ik het nog niet geregeld. Daar heb je mooiere borden zoals het portret van Rubens. Stel je voor een portret van Van Gogh langs de snelweg. Iedereen ziet dat natuurlijk aan de snelweg.

De afslag ligt in België maar niet in Nederland. Maar mensen zullen dan sneller zien en denken van Hé, Laten we daar naar toe gaan.

D: Denkt u dat er potentie zal zijn om meerdere artist bij elkaar onder te brengen.

R: Je hebt af en toe van die kunstenaars dorpen, zoals in België.

Wat hier bijvoorbeeld aan de hand is. Qua oppervlakte is het de grootste gemeente van Nederland. Veel landbouw en het is allemaal leeg komen te staan.

Er zijn ook kunstenaars die de wens hebben om zich hier te vestigen. Maar zij hebben de misvatting dat het hier goedkoper is, maar de grond is erg duur. Maar als je dat faciliteert en het een kunstdorp wordt, zou dat erg mooi zijn.

Er is hier maar een artist in residence, maar als er meerdere artists ondergebracht zouden worden.

D: Denkt u dat ze dan liever hun eigen atelier zouden hebben of dat ze behoefte zouden hebben aan een gezamenlijke workshop ruimte.

R: Het kan allebei. Het belangrijkste is. Iedereen wil altijd zijn eigen atelier.

En er zijn verschillende artist in residence projecten en daar proberen wij ook altijd connectie mee te maken via transartist. Ook bijvoorbeeld in noord Brabant.

Klooster van Dom hans van der laan is nog steeds een werkgemeenschap waar veel kunstenaars ook gezeten hebben. Het is mooi om dat netwerk te onderzoeken.

Dit ligt in België bij Waasmunster: dat is niet zo ver van Verbeke. Daar hebben we ook samenwerkingen mee gedaan. Waar ze hele grote projecten doen. Het is een oud transport bedrijf waar hij zijn geld mee heeft verdiend. Hij koopt vooral kunst voor een habbekrats grote kunstobjecten op die op andere plekken te veel ruimte in beslag nemen.

D: Dat klopt, ik ben de Verbeke foundation ook aan het onderzoeken. Bedankt.

Ik denk dat ik voldoende informatie heb verzameld. Bedankt voor dit gesprek.

R: Laten we het verblijf van de artist in Residence even gaan bekijken!